

Na zimu si zamkli dům,
naposled kývli sousedům,
i růže jsou ukrytý bezlistý.
Pak se schová do mraků,
beznaděj, opak zázraků,
svět se ve dvou a v obětí líp pochopí.

Jenže co se schová to se poztrácí,
proto jsou zámky otevírací.
Noc je ukrývá, den co se nedívá, jak spí
a ráno jim odletí...

Ještě chvíli můžou spát,
tam kde se nechce nikdo ptát,
kde není nutný říkat víc, než nic.
Pak přiloží do kamen,
ruku v ruce půjdou ven,
svět ten už je nechytí v nebytí.

Jenže co se schová to se poztrácí,
proto jsou zámky otevírací.
Noc je ukrývá, den co se nedívá,
slova spoutaná snění vetkaná,
chodí po špičkách
a den se nedívá, jak spí.
Protože z kopců se jednou musí dolů
a každý dveře ty se musí otevřít,
ty co nejsou a maj, tak budou spolu
a vítr v sobě nosí bezvě tří.

Noc je ukrývá, den co se nedívá, jak spí
a vítr v sobě nosí bezvě tří.
Tady dap daeu...
Tady dap daeu...